

Ս. ԱԹՈՌՈՅՍ ՀԱՄԱՐ ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Նկատի ունենալով Ս. Աթոռոյս մէջ եպիսկոպոսներու կարիքը, տարւոյս ընթացքին, Միաբանական Ընդհանուր Ժողովը քուէարկեց Միաբանութեանս երէց անդամներէն հետեւեալ վարդապետներուն եպիսկոպոսական աստիճանի բարձրացման. —

ՀՈԳ. Ս. ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ Ծ. ՎՐԻ. ԱՐԲԱՀԱՄԵԱՆ
ՀՈԳ. Ս. ՊԱՐԳԵՒ Ծ. ՎՐԻ. ՎՐԹԱՆԷՍԵԱՆ
ՀՈԳ. Ս. ՍԵՐՈՎԲԷ Ծ. ՎՐԻ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
ՀՈԳ. Ս. ՀԱՅՐԻԿ Ծ. ՎՐԻ. ԱՍԼԱՆԵԱՆ
ՀՈԳ. Ս. ՇՆՈՐՀԳ Ծ. ՎՐԻ. ԳԱԼՈՒՍԵԱՆ

Յիշեալ վարդապետներէն Հոգ. Ս. Սերովբէ Ծ. Վրդ. Մանուկեան, իբրեւ Կաթողիկոսական Լիազօր Պատուիրակ եւ Առաջնորդ Եւրոպայի թեմին, կը գտնուէր Փարիզ, իսկ Հոգ. Ս. Շնորհք Ծ. Վրդ. Գալուստեան՝ Առաջնորդ Գալիֆօրնիոյ թեմին, կը գտնուէր Ֆրէզնօ:

Կիրակի, 4 Սեպտեմբերի երեկոյեան ժամերգութենէն ետք, Մայր Տաճարին մէջ, Հոգ. Ս. Ս. Հայկազուն, Պարգեւ եւ Հայրիկ Վարդապետները ստացան Ծայրագունութեան տասը աստիճանները, Պատր. Տեղապահ Ամեն. Ս. Նիկիէ Սրբազանէն:

Ս. Աթոռոյս մէջ գտնուող եպիսկոպոսական թեկնածուները Սեպտ. 17ին մեկնեցան Ս. Էջմիածին, Ազգ. Եկեղեցական Ընդհ. Ժողովին եւ Կաթողիկոսական ընտրութեան մասնակցելու, Պէյրութ, Գահիրէ, Վիեննա, Մոսկուա, Երեւան օդային գծով:

Ազգային-Եկեղեցական Ընդհ. Ժողովը տեղի ունեցաւ Ս. Էջմիածնի մէջ Սեպտ. 27-30, իսկ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի ընտրութիւնը՝ Ուրբաթ, Սեպտ. 30ին:

Եպիսկոպոսական ձեռնադրութեան հանդիսաւոր արարողութիւնը, որուն ներկայ եղած են պետական բարձրաստիճան հիւրեր եւ օտար յարանուանութեանց պետեր, տեղի ունեցաւ Եջ. 6 Հոկտ.ին, Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարին մէջ, Իջման Ս. Սեղանին առջեւ:

Նորապսակ Սրբազանները Ս. Աթոռ ժամանեցին Երկուշաբթի, 24 Հոկտեմբերի երեկոյեան:

Գեր. Սրբազան Հայրերը, որոնցմէ կը բացակայէր Գեր. Ս. Սերովբէ Եպս. Մանուկեան, Վանքի աւագ դռնէն ընդունուեցան «Հրաշափառ»ով եւ Ժողովուրդի հոծ բազմութեան մէջէն առաջնորդուեցան Մայր Տաճար, ուր կատարեցին իրենց ուխտը Ս. Գլխադրի մատրան մէջ: Ապա բարձրացան Պատրիարքարանի լուսազարդուած դահլիճը, ուր կը սպասէր Գեր. Տեղապահ Ս. Հայրն ու Միաբանութեան անդամները: Գեր. Ս. Հայկազուն Ս. Եպս. Արքայական հաղորդեց Գեր. Տեղապահ Սրբազանին եւ ներկաներուն Նորընտիր Ս. Հայրապետին եւ Հայրենիքի մեր Ժողովուրդին ողջոյնները ու համառօտիւ խօսեցաւ Ս. Էջմիածնայ Մայր Տաճարի վերանորոգման եւ Կաթողիկոսական ընտրութեան յարակից խնդիրներու շուրջ, որմէ ետք Տեղապահ Սրբազանը փոխադարձ սիրալիր արտայայտութեամբ շնորհաւորեց նորապսակ Սրբազանները:

Այս ուրախ առիթով, Սիւն, ի դիմաց Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան եւ անոր Պետին՝ Գեր. Տեղապահ Ս. Հօր, կը մաղթէ նոր ձեռնադրեալ իր միաբանակից եղբայրներուն երկար եւ առողջ կեանք, որպէսզի աստուածահաճոյ եւ ազգօգուտ իրենց գործերը շարունակեն ի փառս Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ:

Ստորեւ կուտանք մեր նոր ձեռնադրուած եպիսկոպոսներուն կենսագրութիւնները:

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԵՊՍ. ԱՐԲԱՀԱՄԵԱՆ

Ծնած է Վան (Բերդակ) 1906ին: Նախնական կրթութիւնը ստացած է իւր գիւղի ծխական դպրոցին մէջ: 1915ի գաղթին իւր ծնողաց հետ մեկնելով Հայաստան, հոն մնա-

ցած է մինչև 1918: Ապա վերադարձած է վան եւ 1918ի սեղանաճուրբեան անցած է Պարսկաստան եւ Իրաք: Համբան կոստանցած է ծնողքը եւ մսած սարագրեղոց որբանոց: 1922ին փոխադրուած է Երուսաղեմ եւ 1923ին մսած է ժառանգաւորաց վարժարան: Ժառանգաւորաց շրջանը աւարտած է 1926ին եւ մսած Ընծայարան իբրեւ Կիւլպենկեան սան, աշակերտելով Հոգեւոյ Տ. Դուրեան Պատրիարքի եւ Բաբգէն Սրբազանի: Աբեղայ ձեռնադրուած 1930 Յունիս 22ին, Պատր. Տեղապան Տ. Մեսրոպ Սրբազանէն: Վարած է զանազան պաշտօններ: Տեսուչ Ս. Փրկչի եւ Ս. Ասուածածնայ սանարին, Տեսուչ Յոպպի 1936-41, եւ ապա Կալուածոց Տեսուչ Ս. Արոտոյ 1941էն մինչև այժմ: 1951ին ընտրուած է ժառանգաւորաց վարժարանի եւ Ընծայարանի Տեսուչ. ցարդ կը վարէ այդ պաշտօնը: Քանիցս ընտրուած է որպէս Տնօրէն Ժողովոյ անդամ: 1931էն առկին զաստանգած է ժառ. վարժարանի, Ընծայարանի եւ Ս. Թ. վարժարանին մէջ:

Իբրեւ աւարտական հառ ուսումնասիրած է Յովնանէն Օմենցիի «Ընդդէմ երեւոյրականաց» հառը: Լաւշախաչ եւ ծաղկեայ փիլոն ստացած է 1935ին: Եպիսկոպոս ձեռնադրուած է 1955 Հոկտեմբեր 6ին:

ՊԱՐԴԵՒԻ ԵՊՍ. ՎՐԹԱՆԷՍԵԱՆ

Ծնած է 1906 Մայիս 8ին, Փոքր Ասիոյ Պարթեաի բաղաբը, աւազանի անունով Նզնիկ: Հայրը Վերանէն կառավարական պաշտօնեայ, Անտառաց Տնօրէնութեան Աւագ Բարձուղար եւ անդամ տեղւոյն Քաղաքական Ժողովին: Մայրը՝ Կիւլնանը (Վարդուհի): Եղբայրներուն մէջ երրորդը եղած է, ունենալով եոյր մըն ալ, Մաննիկ անունով:

Նախնական կրթութիւնը առած է տեղւոյն ազգային մանկապարտէզին եւ Նախակրթարանին մէջ: Ապա անցած է Կ. Պոլիս, եւ Դուռ-Դափուի մօտ, Լանկայի Միմասեան վարժարանին մէջ երկու տարի (1918-1920) իր ուսումը շարունակած է: Աշակերտած է նաեւ Պոլսոյ Կեդրոնական վարժարանին (1920-1923):

Արմաշի խնամակալութեան՝ Կ. Պոլսոյ

Պալարի մէջ բացած Ընծայարանին 5 աշակերտներէն միակը եղած է որ ընդգրկած է կրօնական ասպարէզը: 1925ին Երուսաղեմ գալով, իբրեւ Արմաշի խնամակալութեան կողմէ ղրկուած ժառանգաւոր սան, աշակերտած է ժառանգ. վարժարանին եւ ապա մսած Կիւլպենկեան Ընծայարանը, աշակերտելով Դուրեան Եղիշէ Պատրիարքին, Բաբգէն Սրբազանին (ապա Կարողիկոս), Մեսրոպ Սրբազանին (ապա Պատրիարք), Մկրտիչ Ալանունի Սրբազանին, Կիւրեղ Պատրիարքին (զեռ վարդապետ) եւ այլոց:

1926 Հոկտ. 3ին կը ձեռնադրուի Սարկաւագ, իսկ 1930 Յունիս 22ին կուսակրօն Քանանայ, Կիւլպենկեան Ընծայարանի 8 ընկերներով, Տեղապան Մեսրոպ Սրբազանէն: Նոյն տարւոյ Օգոստ. 23ին կը ստանայ վարդապետական զատազանի իշխանութիւն: Տ. Թորգոմ Պատրիարքէն ստացած է Ծաղկեայ Փիլոն 1934ին, իսկ Լաւշախաչ 1935ին:

1939էն ի վեր եղած է անդամ եւ երկիցս Ասեմապարի Տնօրէն Ժողովոյ: Նկած է նաեւ Դանձապետ (1939էն ի վեր), Ժամօրհնոյ (1951էն ի վեր) եւ անդամ Դանձասան Մարմնոյ (1941էն ի վեր): Բաց աստի, Հայր Պատր. զեւ եղած է Աւագ Թարգման (1930-33), Տեսուչ Ս. Յարութեան Տանարին (1936-39), Հիւրընկալ եւ Հանգընձապետ (1934-36), Դարպասընկալ (1941-42):

Բացի իր անհիպ ուսումնասիրութիւններէն Պարզեւ Սրբազան հրատարակած է երեք գիրքեր: 1. — Ս. Յարութեան Տանարին մէջ Հայոց Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցին, 2. — Ս. Յարութեան Տանարը եւ Քրիստոսի Ս. Գերեզմանը, 3. — Եղիշէ Պատմագիր եւ Վարդանանց Պատերազմը (1500ամեայ Յոբելեանին առիթով):

ՍԵՐՈՎԷԻ ԵՊՍ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Ծնած է 1908ին, Վանի Ծվասան գիւղը: Տարագրութեան օրերուն անցած է Պարսկաստան եւ Իրաք: Որք մնալով աշակերտած է Ս. Աւարտեան Որբանոցին: 1924ին մսած է Ս. Արոտոյ ժառանգ. վարժարանը: Սարկաւագ ձեռնադրուած է 1926ին, Տ. Դուրեան Պատրիարքէն, իսկ Աբեղայ 1930 Յունիս 22ին, Տեղապան Տ. Մեսրոպ Արեւայ. Նշանեանէ:

Նոյն տարին կը ստանայ Վարդապետական ասիան: 1931-33 Լոնսոնի մէջ, իր օժակից նաւարէ Վրդ. Գուլումենանի հետ հետեւած է համալսարանական դասընթացի: Վերադառնալով Նուսադէմ, կը ստանձնէ ուսուցչական պաշտօն զոյգ վարժարաններէն ներս, ինչպէս նաեւ «Սիւն»ի փոխ-խմբագրութիւնը: 1939-1950 վարած է Ս. Թարգմանչաց վարժարանի տեսչութիւնը, իսկ 1945ին իրեն կը յանձնուի նաեւ Ժառ. Վարժարանի եւ Ընծայարանի տեսչութիւնը: 1950 Յունուարին կը ղրկուի Հիւս. Ամերիկա, որպէս Նուիրակ Ս. Արոտոյ: Վերադառնալով 1951 Հոկտեմբերին, կը վերստանձնէ զոյգ վարժարաններու տեսչութիւնը: Սակայն շարունակուող իրենց սակաւ օգնական պատճառաւ 6 ամիսներ ետք կը ղրկուի Հարաւային Ամերիկա որպէս Նուիրակ: Նոյն տարին, Շրմաւանդի Գեորգ Զ. Հայրապետը զինք կը նշանակէ Լիազօր Պատկերակ Արեւմտեան Ներքալի թեմին եւ Առաջնորդ Փարիզի, հանգ. Արտաւազ Սրբազանի տեղ: Հայր Սերովքէ 1953 Մարտին, Նուսադէմի մէջ, հանգ. Ռուբէն Արեւսպետէն ասանալէ ետք Ծայրագոյնութեան ասիան, կը մեկնի իր նոր պաշտօնատեղին: 1955 Սեպտեմբերին կը մեկնի Ս. Էջմիածին, մասնակցելու համար Ամենայն Հայոց Հայրապետի ընտրութեան, եւ այդ առթիւ Հոկտեմբեր 6ին կ'օժուի Եպիսկոպոս:

ՀԱՅՐԻԿ ԵՊՍ. ԱՍԼԱՆԵԱՆ

Ծնած է Աղբակ (Վան) 1909ին: 1915ին կը տարագրուի հայրենիքէն եւ կը հաստատուի Պարսկաստան, ուրկէ կը գաղթէ Վանապուրականի կարաւանին հետ եւ 1917ին կը մտնէ Պաֆուլայի որբանոցը՝ մինչեւ 1922, երբ որբանոցը կը փոխադրուի Նուսադէմ: 1924ին կը մտնէ Ժառանգաւորաց Վարժարան, որուն ֆառամեայ ընթացքը կ'աւարտէ 1928ին եւ Սարկաւազ կը ձեռնադրուի Դուրեան Պատրիարքէն, մտնելով յաջորդ տարին Ընծայարանի Ա. Դասարան: 1932ի Վարդապետի տեղին կը ձեռնադրուի կուսակրօն ֆանանայ, Հոգեւոյն Ս. Թորգոմ Պատրիարքէն: 1933ին կ'ընտրուի Աւագ Թարգման Ս. Արոտոյ մինչեւ 1939: 1935-37 Տեսուչ Տպարանի, 1938-41 Տեսուչ Կալուածոց, 1941ին կ'ընտրուի անդամ Տեորէն Ժողովոյ: 1942-53

Ամենապէս Տեորէն Ժողովոյ, 1947-55 Հակա-կրօնող եւ կրկին Աւագ Թարգման, 1952ին անդամ Դանձասան Յանձնախումբի:

Վարդապետական գաւազանի մասնաւոր իշխանութիւն կ'ընդունի Թորգոմ Պատրիարքէն 1935ին. նոյնպէս ծաղկեայ փիլոն կրելու արտօնութիւն:

1937-40 կ'աւանդէ Գրաբար եւ Եկեղեցական Պատկերակ Ժառ. Վարժարանի Ա. եւ Բ. դասարաններուն:

1955ին կ'ընտրուի Եպիսկոպոսական ընկնածու եւ կ'ընդունի Տեղապահ Գեորգ. Տ. Ներիւշ Սրբազանէն Ծայրագոյն Վարդապետութեան տար ասիանները, Հոգ. Տ. Հայկազուն եւ Տ. Պարգեւ Վարդապետներու հետ:

1955 Հոկտ. 6ին կը ձեռնադրուի Եպիսկոպոս, Ն. Ս. Օժուրիւն Տ. Տ. Վազգէն Ա. Կարողիկոսէն:

ՇՆՈՐՀՔ ԵՊՍ. ԳԱԼՈՒՍՏԵԱՆ

Ծնած է 1913ին Եյսէ, Նոգդաշի գիւղերէն: Կրած՝ տարագրութեան երեւոյշ արհաւիրք, գէր բոլոր հետեւանները: Ընտանիք, բացի մօրէն՝ զոն զացած տարագրութեան:

1920-27 ընդունուած է զանազան Ամերիկեան որբանոցներ՝ ուր ստացած է իր տարական կրթութիւնը: 1927ին ընդունուած է Ս. Արոտոյն Ժառանգաւորաց Վարժարանը: 1932ին ձեռնադրուած է Սարկաւազ, իսկ 1935ին կուսակրօն ֆանանայ, Շրմաւանդ Տ. Թորգոմ Պատրիարքէն: 1937ին կը ստանայ Վարդապետական ասիան: 1940ին Հովիւ Հայրապետի հայոց, եւ ստացած է լանջախաչ եւ ծաղկեայ փիլոն: Վարած է կարճ ժամանակի համար Ժառանգաւորաց Վարժարանի փոխ-Տեսչութիւնը: Դասաւանդած է նաեւ Ս. Թարգմանչաց Վարժարանին մէջ եւ 1937-40 վարած է Տպարանի Տեսչութիւնը:

1941ին կը նշանակուի տեսուչ Անթիլիասի Դպրեւանքին, ուր կը մնայ 3 տարի: 1945-1948 վարած է Լոնսոնի Հոգ. Հովութեան պաշտօնը: Մեկնելով Ամերիկա, 1949-52 կը նշանակուի Հովիւ Նիւվարֆի եւ Բեքրսընի: Այդ ժամանակ վարած է Առաջնորդարանի պաշտօնաբեր «Հայաստանեայց Եկեղեցի»ի խմբագրի պաշտօն: 1952ին ստացած է Ծայրագոյն Վարդապետի ասիան եւ նշանակուած է Առաջնորդ Դալիմորնիոյ թեմին: 1955ին ձեռնադրուած է Եպիսկոպոս: